

INFORMATOR

Adres: Drukarnia
Centralna, Śrem.

powiatu śremskiego

Telefony
110 i 120

Prenumerata: miesięcznie 2,20 zł. Cena pojedynczego numeru 30 gr. Ogłoszenia: 20 gr. za wiersz nonparelowy 1 łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: Drukarnia Centralna w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy podpisujący. Zadziały nieurzędowe: Eryk Średzki w Śremie

Dział urzędowy.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienie wstępne

Art. 1. Rozporządzenie niniejsze normuje sprawy:

- a) nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych,
- b) badania mięsa dla celów wpuszczenia do obrotu,
- c) sprowadzania mięsa z zagranicy.

Mięso wpuszczone do obrotu podlega badaniom i nadzorowi normowanemu na podstawie innych przepisów ustawowych, a w szczególności, o ile chodzi o sprawy ochrony zdrowia ludzi, na podstawie przepisów o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Art. 2. W rozumieniu rozporządzenia niniejszego:

- a) wyrażenie „mięso” oznacza wszystkie części zwierząt ciepłokrwistych przeznaczone do spożycia;
- b) wyrażenie „ubój” oznacza zabicie w celu spożycia;
- c) wyrażenie „ubój z konieczności” oznacza ubój zwierzęcia gdy zachodzi:
 - 1) konieczność natychmiastowego zabicia wskutek nieszczęśliwego wypadku,
 - 2) obawa, że zwierzę przed przybyciem lekarza weterynaryjnego lub oglądacza mogło-

by paść, albo że mięso zwierzęcia wskutek pogorszenia się jego stanu zdrowia mogłoby znacznie stracić na wartości;

d) wyrażenie „własne gospodarstwo domowe” nie oznacza gospodarstwa domowego koszar, szpitali, schronisk i przytułków, zakładów wychowawczych, pensjonatów, więzień jadalni, hoteli, domów zajezdnych (oberży) i t. p. zakładów publicznych, jak również własnych gospodarstw domowych rzeźników, masarzy, osób handlujących mięsem, zarządzających jadalniami i restauratorów i oberżystów (szynkarzy).

Rozdział I.

Badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Art. 3. Bydło rogате, świnie, owce, kozy i zwierzęta jednokopytowe, których mięso ma być spożyte podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju. Świnie należy poddać urzędowemu badaniu również co do włośni.

Art. 4. Urzędowemu badaniu przed ubojem nie podlegają zwierzęta zabijane z konieczności (art. 2 pkt. c.)

Art. 5. Nie podlegają urzędowemu badaniu przed ubojem i po uboju zwierzęta rzeźne, jeżeli zachodzą równocześnie trzy następujące warunki:

- a) zwierzęta są przeznaczone do spożycia we własnym gospodarstwie domowym,
- b) ubój odbywa się w miejscowości, w której nie obowiązuje przymus uboju w rzeźniach publicznych i
- c) zwierzęta nie wykazują objawów chorób lub zmian naśręczających wątpliwość co do zdatności mięsa do spożycia.

Art. 6. Wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może dla całego podległego mu obszaru lub jego części zarządzić na czas

trwania niebezpieczeństwa zaraźliwych chorób zwierzęcych urzędowe badanie zwierząt przeznaczonych do spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

Art. 7. Minister Rolnictwa może dla obszaru całego Państwa lub jego części wprowadzić obowiązek urzędowego badania również innych rodzajów zwierząt niewymienionych w art. 3 oraz urzędowe badanie co do włośni dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

Art. 8. O ile rozporządzenie niniejsze nie postanawia inaczej, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wykonywają lekarze weterynaryjni, wyznaczeni w myśl przepisów art. 9 przez gminy lub powiatowe związki komunalne. W osiedlach o liczbie ludności mniejszej niż dziesięć tysięcy, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa może być powierzone również, w zakresie ustalonym rozporządzeniem wykonawczym, innemu osobom (ogładczykom), które wykażą odpowiednie uzdolnienie.

W zakresie czynności, o których mowa w ustępie poprzednim, lekarze weterynaryjni i ogładczy podlegają bez ujmy dla swojej służbowej zależności od właściwych związków komunalnych, nadzorowi władz państwowych.

Art. 9. Wyznaczenie lekarzy weterynaryjnych i ogładczy do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa należy:

a) w gminach miejskich o liczbie ludności ponad dziesięć tysięcy oraz w tych gminach które utrzymują rzeźnie publiczne, do tych gmin,

b) w pozostałych gminach — do powiatowych związków komunalnych, które określają terytorjalną właściwość wyznaczonych organów badania, ustalając obwody urzędowego badania.

W rzeźniach, zarządzanych przez władze wojskowe i dostarczających mięso wyłącznie na potrzeby wojska, lekarzy weterynaryjnych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa ustanawiają właściwe władze wojskowe.

Art. 10. Poza wypadkami przewidzianymi w art. 4 i art. 5 nie wolno dokonywać uboju zwierzęcia przed urzędowym jego zbadaniem i zezwoleniem na ubój.

Lekarz weterynaryjny winien zezwolić na ubój, jeżeli stan zdrowia zwierzęcia nie daje powodu do zakazania uboju z mocy przepisów obowiązujących o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Ogładczy winien zezwolić na ubój, jeżeli stan zdrowia zwierzęcia nie budzi wątpliwości w przeciwnym zaś razie winien zbadanie zwierzęcia odstąpić natychmiast wyznaczonemu lekarzowi weterynaryjnemu lub postąpić wedle przepisów art. 11.

Zezwolenie na ubój jest ważne w ciągu dwóch dni, licząc od dnia jego udzielenia.

Art. 11. W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o nią, należy postępować według obowiązujących przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i w szczególności, gdy chodzi o chorobę podlegającą obowiązkowi zgłaszania, obowiązek ten natychmiast spełnić.

Art. 12. Przed wykonaniem urzędowego badania po uboju nie wolno usuwać ze zwierzęcia żadnych jego części.

Art. 13. Zależnie od wyniku urzędowego badania rozróżnia się i osobno znakuje:

a) „mięso zdadne“ do spożycia, które pochodzi ze zwierząt zdrowych lub wykazujących tylko nieznaczne zmiany, nie mające żadnego wpływu na obniżenie wartości mięsa pod względem zdrowotnym i odżywczym;

b) „mięso mniej wartościowe“, które pod względem zdrowotnym jest zdadne do spożycia lecz wskutek objawów lub zmian, ujawnionych przy badaniu, obniżone jest w swej wartości użytkowej lub odżywczej;

c) „mięso warunkowo zdadne“, które wskutek ujawnionych chorób lub zmian ze względów zdrowotnych może być dopuszczone do spożycia dopiero po zastosowaniu odpowiednich zabiegów;

d) „mięso niezdatne“, które wskutek ujawnionych zmian lub chorób, nie może być dopuszczone do spożycia.

Art. 14. Mięso uznane za niezdatne winno być nieszkodliwie usunięte w sposób określony w rozporządzeniu wykonawczym.

Art. 15. Jeżeli w miejscu uboju mięso zostało urzędowo zbadane i oznakowane tylko przez ogładcę, to po wprowadzeniu (w wiezieniu) go do miejscowości, posiadające rzeźnię publiczną, w których urzędowe badanie wykonywa wyłącznie lekarz weterynaryjny, może być na zarządzenie właściwej władzy państwowej lub samorządowej poddane ponownemu urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Art. 16. Posiadacz, niezadowolony z wyniku urzędowego badania przez ogładcę, uprawniony jest żądać sprawdzenia badania przez wyznaczonego dla obwodu (gminy) lekarza weterynaryjnego. Żądanie sprawdzenia badania winno być zgłoszone ogładczy niezwłocznie po stwierdzeniu wyniku badania.

Posiadacz, niezadowolony z wyniku sprawdzenia badania lub z wyniku badania dokonanego przez wyznaczonego dla obwodu (gminy) lekarza weterynaryjnego, może zażądać ponownego badania przez właściwego powiatowego lub innego państwowego lekarza weterynaryjnego wyznaczonego przez wojewodę. Żądanie ponownego badania posiadacz winien zgłosić lekarzowi weterynaryjnemu niezwłocznie po dokonaniu i wyrażeniu przez tegoż wyniku badania.

Wynik ponownego badania jest ostateczny i posiadacza obowiązuje bezwzględnie. Koszty sprawdzania urzędowego badania lub ponownego urzędowego badania, dokonywanego na żądanie posiadacza, ponoszą:

a) jeżeli sprawdzenie badania lub ponow-

ne badanie stwierdziło wynik badania, lub sprawdzenie zakwestjonowanego — posiadacz,

b) w przeciwnym wypadku — gmina lub powiatowy związek komunalny, który lekarza weterynaryjnego względnie oglądacza wyznaczył.

Przepisy szczegółowe, potrzebne do wykonania artykułu niniejszego, wyda Minister Rolnictwa w porozumieniu z ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia.

Art. 17. Władza nadzorcza może z urzędu zarządzić sprawdzenie przez państwowego lekarza weterynaryjnego badań dokonanych przez organa urzędowego badania i w związku z tem zmienić ustalone przez te organa wyniki badań.

Posiadaczowi zwierzęcia lub mięsa służy wówczas prawo odwołania się do władzy bezpośrednio wyższej. Prawo to posiadaczowi nie służy, jeżeli zmiana wyniku urzędowego badania została dokonana przez wojewódzkiego lekarza weterynaryjnego.

Odwołanie winno być wniesione na ręce państwowego lekarza weterynaryjnego, który sprawdzenia dokonał, natychmiast, a najpóźniej w ciągu 24 godzin, po zakomunikowaniu posiadaczowi wyniku sprawdzenia.

Art. 18. Poza przypadkami przewidzianymi w art. art. 15, 16 i 17 mięso urzędowo zbadane i oznakowane nie podlega ponownemu urzędowemu badaniu.

Art. 19. Koszty, związane z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju, ponoszą właściwe gminy lub powiatowe związki komunalne, wyznaczające lekarzy, weterynaryjnych i oglądaczy; na pokrycie tych kosztów służy im prawo pobierania opłat od posiadaczy zwierząt poddanych urzędowemu badaniu.

Uchwały w przedmiocie opłat powyższych wymagają zatwierdzenia właściwej władzy nadzorczej,

W pływ z tych opłat mogą być użytkowe jedynie na pokrycie wydatków, związanych z przeprowadzaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Art. 20. Gminy miejskie, posiadające ponad dziesięć tysięcy mieszkańców, oraz gminy utrzymujące własne rzeźnie, obowiązane są posiadać urządzenia do sprzedaży mięsa mniej wartościowego.

Art. 21. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w drodze rozporządzenia określi:

a) sposób tworzenia obwodów urzędowego badania,

b) sposób zgłaszania zwierząt do urzędowego badania,

c) sposób urzenia i egzaminowania oglądaczy oraz ich zakres działania

d) sposób urzędowego badania, oceny oznakowania i dalszego postępowania z mięsem po urzędowym zbadaniu w celu wpuszczenia go do obrotu oraz warunki wpuszczenia do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdrowego,

e) postępowanie z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych zwierząt poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7.

f) sposób rejestrowania i zestawiania wyników urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Rozdział II.

Badania mięsa wprowadzonego (przywożonego) z zagranicy.

Art. 22. Mięso wprowadzone (przywożone) z zagranicy musi być zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia, zawierające również wiadomości o stanie zaraźliwym chorób zwierzęcych, i podlega urzędowemu badaniu przez lekarzy weterynaryjnych.

Stacje wejściowe i stacje badania zostaną wyznaczone przez Ministra Rolnictwa w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 23. Mięso świeże bydła rogatego nie może być wprowadzone (przywożone) z zagranicy w częściach mniejszych od ćwierci, mięso świń, cieląt, owiec i kóz — w częściach mniejszych od połów.

Minister Rolnictwa określi, które z narządów wewnętrznych mają być dostarczane do urzędowego badania w naturalnem połączeniu z innymi częściami mięsa.

Art. 24. Wprowadzanie z zagranicy mięsa zwierząt jednokopytowych i mięsa psów, jako też wszelkich konserw mięsnych i wyrobów z mięsa siekanego lub rozdrobnionego jest zakazane.

Art. 25. Wprowadzenie z zagranicy mięsa bez urzędowego badania może być dozwolone pod warunkiem zastosowania zabiegów uniemożliwiających jego spożycie.

Art. 26. Mięso wprowadzone z zagranicy uznane za niezdatne, warunkowo zdrowe, lub mniej wartościowe, podlega zniszczeniu, o ile posiadacz nie spowoduje natychmiastowego cofnięcia takiego mięsa z zagranicę.

Art. 27. Przeprowadzanie urzędowego badania mięsa wprowadzonego z zagranicy należy do władz państwowych.

Przy urzędowym badaniu mięsa wprowadzonego z zagranicy należy postępować według zasad obowiązujących przy urzędowym badaniu mięsa krajowego.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i z Ministrem Skarbu, określi sposób wykonania powyższego postanowienia artykułu niniejszego oraz całe postępowanie władz administracyjnych związanych z urzędowym badaniem mięsa wprowadzonego z zagranicy.

Art. 28. Za badanie mięsa wprowadzonego z zagranicy będą od posiadaczy mięsa pobierane opłaty.

Wysokość tych opłat określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 29. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych mocen jest w drodze rozporządzenia:

a) zastosować przepisy artykułów 22 i 23 do zwierzyny i drobiu wprowadzanych z zagranicy;

b) zezwalać na wyjątki od przepisów artykułów 23 i 24 oraz stosować ulgi co do mięsa wprowadzonego w małym ruchu granicznym lub przeznaczonego do spożycia w podróży;

c) ograniczyć lub zakazać przywozu mięsa z zagranicy w razie niebezpieczeństwa bezpieczeństwa przyniesienia w ten sposób zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Rozdział III.

Władze i postępowanie

Art. 30. Nadzór nad wykonywaniem badania zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju sprawują przy pomocy państwowych lekarzy weterynaryjnych starostowie i wojewodowie (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) we właściwym każdej z tych władz zakresie działania.

O ile postępowanie władz administracyjnych nie jest określone przez rozporządzenie niniejsze lub rozporządzenia na jego podstawie wydane, stosować należy obowiązujące przepisy ogólne o postępowaniu władz administracyjnych.

Rozdział IV.

Postanowienia karne

Art. 31. Karze aresztu do sześciu miesięcy oraz grzywny do pięciu tysięcy złotych lub jednej z tych kar ulega:

1) kto znakuje mięso, nie będąc do tego uprawniony, lub kto będąc uprawniony do znakowania mięsa umyślnie umieszcza na niem znaki niewłaściwe,

2) kto znaki na mięsie fałszuje,

3) kto świadomie ofiaruje na sprzedaż lub sprzedaje mięso fałszywie lub niewłaściwie oznakowane albo też mięso, z którego znaki zostały usunięte,

4) kto świadomie wprowadza w obrot mięso uznane za niezdatne lub przeciwdziała zarządzeniom zmierzającym do unieszkodliwienia i usunięcia takiego mięsa,

5) kto świadomie wprowadza w obrot mięso warunkowo zdatne niepoddane zabiegom, mającym na celu umożliwienie spożycia, lub kto przeciwdziała unieszkodliwieniu takiego mięsa,

6) kto świadomie przeciwdziała zakazom wynikającym z art. 24, lub kto wbrew tym zakazom wprowadza w obrot przywiezione z zagranicy mięso zwierząt jednokopytowych i psów, jak również wszelkie konserwy mięsne i wyroby z mięsa siekanego lub rozdrobnionego,

7) kto świadomie wprowadza w obrot, jako środek spożywczy, mięso z zagranicy, którego przywóz został dozwolony bez urzędowego badania pod warunkiem zastosowania zabiegów uniemożliwiających spożycie.

Jeżeli przestępstw wymienionych w punktach 3), 4), 5), 6) i 7) dopuszczono się z niedbalstwa, sprawca ulegnie karze grzywny do pięciuset złotych lub aresztu do jednego miesiąca.

Art. 32. Karze grzywny do pięciuset złotych lub aresztu do jednego miesiąca ulega:

1) kto wykonał ubój zwierzęcia bez poddania go urzędowemu badaniu przed ubojem i uzyskania zezwolenia na ubój,

2) kto wprowadza w obrót mięso bez uprzedniego urzędowego zbadania i oznakowania lub mięso zwierząt zabitych z konieczności bez uprzedniego urzędowego zbadania po uboju i oznakowaniu, albo kto wprowadza w obrót mięso, którego przywóz z zagranicy został zakazany z powodu niebezpieczeństwa przyniesienia zaraźliwych chorób zwierzęcych,

3) kto przekracza rozporządzenia wydane na podstawie art. 21 punkty d) i e), dotyczące wpuszczania do obrotu mięsa mniej wartościowego i warunkowo zdatnego, jak również postępowania z mięsem zwierząt jednokopytowych i innych poddanych obowiązkowi urzędowego badania na podstawie art. 7, albo też, kto przekracza postanowienia art. 22 i art. 23, dotyczące mięsa wprowadzanego z zagranicy.

Art. 33. W wypadkach, przewidzianych w art. 31 punkty 4), 5), 6) i 7) oraz w ustępie ostatnim tegoż artykułu, należy obok kary orzec konfiskatę mięsa.

Konfiskatę orzec należy choćby ściganie karne z jakichkolwiek powodów było niewykonalne.

Orzeczenie o konfiskacie niepołączone z wyrokiem wydaje sąd właściwy do orzekania o karze; orzeczenie to może być zaskarżone.

W wypadkach, przewidzianych w art. 31 punkty 1), 2) i 3) oraz w art. 32, władza orzekająca może obok kary orzec konfiskatę mięsa.

(Ciąg dalszy w następnym numerze)

Na podstawie §§ 1 i 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 lipca 1928 r. w przedmiocie regulowania cen przetworów zbóż chlebowych mięsa i jego przetworów oraz cegły (Dz. Ust. R. P. nr. 87, poz. 761) i § 2 rozporządzenia p. Wojewody Pozn. z dnia 2. II. 1928 r. (Dz. Wojewódzki nr. 44, poz. 589) ustanawiam cenę chleba żytniego na 40 groszy za 1 kg., o ile w pewnych miejscowościach nie jest cena niższa.

Wyznaczona cena obowiązuje z dniem dzisiejszym aż do odwołania.

Śrem, dnia 23 września 1929 r.

Starosta Powiatowy

L. dz. 12374/29.

Wilczek.

Gmina wiejska Nowieczek wybrała na okres trzyletni:

1) Stanisława Kościelniaka sołtysem

2) /.

3) Walentego Andrzejewskiego II. ławnikiem

4) Walentego Walkowiaka zastępcą ławników.
Wybór zatwierdziłem.

Równocześnie zamianowałem gosp. Tomaszę Bielańskiego komisarycznym ławnikiem gminy Nowieczek aż do odwołania.

Śrem, dnia 20 września 1929 r.

Starosta Powiatowy

L. dz. 12266/29.

Wilczek

Gmina wiejska Radzewice wybrała na okres trzyletni:

- 1) %.
- 2) Stanisława Gorzelańczyka ławnikiem
- 3) Władysława Pietraszewskiego II „
- 4) Jana Kraczyka zastępcą ławników.

Wybór zatwierdziłem.

Dotychczasowego sołtysa Franciszka Tamę zamianowałem sołtysem komisarycznym aż do odwołania.

Śrem, dnia 20 września 1929 r.

Starosta Powiatowy

L. dz. 12264/29.

Wilczek.

Gmina wiejska Studzianna wybrała na okres trzyletni:

- 1) %.
- 2) Jana Błaszczyka ławnikiem
- 3) Jana Zarembę II. ławnikiem
- 4) Wojciecha Małeckiego zastępcą ławników.

Wybór zatwierdziłem.

Śrem, dnia 20 września 1929 r.

Starosta Powiatowy

L. dz. 12398/29.

Wilczek.

Administradora majątności Szoldry, p. Aleksandra Zawadzkiego zamianowałem zast. przełożonego obszaru dworskiego w Szoldrach.

Śrem, dnia 20 września 1929 r.

Starosta Powiatowy

L. dz. 12268/29.

Wilczek.

Obwieszczenie.

W piątek, dnia 4 października br. o godzinie 9-tej odbędzie się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Poznaniu (plac Prez. Drwęskiego) rekrutacja robotników do Francji, mianowicie:

1) robotników żonatych i kawalerów do lat 35 do kopalń węgla.

2) robotników przemysłowych do fabryk.

Żonaci robotnicy mogą wyjechać z rodzinami. W tym wypadku winna również żona w dniu rekrutacji stawić się z wykazem osobistym do badania ócz.

Chętni na wyjazd kandydaci zgłosić się mogą w dniu rekrutacji z wykazem osobistym w którym winna być stwierdzona przynależność państwowa polska książeczką wojskową i świadectwami pracy. Robotnicy w wieku poboro-

wym do lat 23 posiadać muszą ponadto zezwolenie Powiatowej Komendy Uzupełnień na wyjazd zagranicę.

P. U. P. P. prosi o podanie powyższego obwieszczenia do publicznej wiadomości. Pan Starosta Powiatowy został o powyższym powiadomiony.

Poznań, dnia 19 września 1929.

Kierownik Urzędu Pośred. Pracy

L. dz. 8051/29

(—) Zgański.

Powyższe podaję do wiadomości.

Śrem, dnia 24 września 1929.

Starosta Powiatowy

L. dz. 12330/29.

(—) Wilczek.

WYKAZ

cen najważniejszych materiałów budowlanych i robocizny na terenie powiatu śremskiego i kościańskiego Województwa Poznańskiego. W ostatnim miesiącu wrześniu kwartału III. 1929 r.

Wyszczególnienie przedmiotu	Jednostka	Na składzie ceny zł
Materiały		
1. Cegła zwyczajna .	za 1000 szt.	80,—
2. Wapno palone . . .	„ 100 klg.	5,80
3. Cement	„ 100 klg.	14,50
4. Piasek	„ 1 m ³	2,00
5. Dźwigary	„ 1 klg.	0,60
6. Drzewo ciesielskie kantowe rżnięte . .	„ 1 m ³	135,00
7. Drzewo stolarskie sosnowe	„ 1 m ³	185,00
8. Blacha cynkowa .	„ 1 klg.	2,30
9. Blacha ocynkowana	„ 1 klg.	1,60
10. Papa nr. 100 . . .	„ 1 m ²	1,10
11. Dachówek karpiówka	„ 1000 szt.	150,00
12. Pokost	„ 1 klg.	2,80
13. Szkło lagrowe 2 m/m	„ 1 m ²	7,50
Robocizna		
1. Murarz	za 1 god.	1,50
2. Cieśla	„ 1 „	1,30
3. Blacharz	„ 1 „	1,60
4. Ślusarz	„ 1 „	1,70
5. Robotnik niewykwalifikowany	„ 1 „	0,80
6. Przewóz materiałów kołmi	„ 1000 klg.	2,00
7. Dniówka furmanki jednokonnej	„ 1 dz.	15,00
8. Dniówka furmanki dwukonnej	„ 1 „	25,00

Śrem, dnia 16. września 1929 r.

Kaczorek

Kierownik Państw. Inspekcji Budowlanej.

Wyjazd z Polski.

Podaje się do wiadomości, iż p. Wilhelm Flöter z Sroczewa ma zamiar na stałe wyprowadzić się z Polski do Niemiec.

Śrem, dnia 23 września 1929 r.

Starosta Powiatowy
Wilczek.

Wojewoda Poznański

L. dz. 22602/29.

Z zastrzeżeniem odwołania każdego czasu mianuję w miejsce p. Antoniego Brygiera, sekretarza miejskiego w Śremie p. Leona Kruczyńskiego sekretarza miejskiego w Śremie.

II. zastępcą urzędnika stanu cywilnego na obwód mieszany Śrem w powiecie śremskim.

Pan Starosta zechce dalsze kroki poczynić i uawiadomić mnie o dniu wprowadzenia nowo mianowanego w urząd.

Nominację p. Brygiera i p. Muślewskiego odwołuję.

Poznań, dnia 25 lipca 1929 roku.

WOJEWODA
w z.

(—) Gronźwicz.
Wicewojewoda.

Powyższe podaje do wiadomości.
Śrem, dnia 25-go września 1929 r.

Starosta Powiatowy
Wilczek.

Nadzwyczajna rewizja inwalidowych kart kwitowych.

Z dniem 9. bm. rozpocznie się w powiecie śremskim nadzwyczajna rewizja inwalidowych kart kwitowych.

Wzywa się wszystkich pracodawców do uiszczenia zaległych znaczków w kartach kwitowych swych pracowników i do przedłożenia kart tych jak i też książeczek kwitowych i list wypłat kontrolującym urzędnikom.

Pracodawcy, u których kontrola stwierdzi zaległości lub znaczki nieodpowiednie narażają się na karę pieniężną aż do 300 zł. pozatem ściągają się od nich zaległość i odsetki za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie w drodze przymusowej.

Zarząd Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.
Śrem, dnia 21 9. 1929 r.

Powyższe podaje do wiadomości.

Starosta Powiatowy
i Przew. Urzędu Ubezp.
Wilczek.

Inspektorat Szkolny Śrem

W myśl okólnika P. Kuratora O. S. Poznańskiego z dnia 24 sierpnia br. № O. 15.65/29. (Dz. Urz. Kuratorium O. S. P. № 13 poz. 7) Inspektorat Szkolny przesyła

przez pp. płatników każdej szkole po 1 egzemplarzu książki wizytatora szkół p. Dr. Jabczyńskiego. Należytość po 5,20 zł. za egzemplarz nadesłać pp. Kierownicy szkół z funduszów kasy szkolnej (budżet szkolny) tyt. III. poz. 2) jak najwcześniej do Inspektoratu szkolnego.

Śrem, dnia 26 września 1929 r.

Surdyk
insp. szkolny.

Inspektorat Szkolny Śrem

Nawiązując do roz. Min. W. R. i O. P. [Dz. Urz. № 7. z d. 15. VII. 29] przypominam pp. Kierownikom [czkom] szkół w powiecie, że w myśl tego okólnika mają się w Tygodniku L. O. P. P. od 6 — 13 X. br. odbyć pogadanki ewentl. połączone z porankami. Uprasza się również pp. kierowników [czki] szkół o nadesłanie sprawozdania z odbytych odczytów wzgl. poranków z Tygodnia L. O. P. P. na ręce Powiat. Komitetu L. O. P. P. w Śremie [Dyrekcja Gimnazjum].

Śrem, dnia 26 września 1929 r.

Surdyk
insp. szkolny.

Inspektorat Szkolny Śrem

Niniejszem podaje Nauczycielstwu do wiadomości, że instruktorem oświaty pozaszkolnej na powiat Śrem został przez Kuratorium O. S. P. Oddz. oświaty pozaszkolnej mianowany p. Michał Skrzypczyński, kier. szkoły w Zbrudzewie.

Pan Kurator wyraża nadzieję — że pp. Kierownicy [czki] szkół jak w latach ubiegłych tak i w tym roku zorganizują kursy zimowe dla młodzieży pozaszkolnej

Śrem, dnia 26 września 1929 r.

SURDYK
insp. szkolny.

ODBIÓR BURAKÓW

do

Cukrowni w Środzie

rozpoczyna się 26. b. m.

Cena wyśłodków świeżych 2 zł.
za 100kg.

Cukrownia w Środzie
Tow. Akc.

